

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ

Έτος 2ο — Αριθ. φύλλου 4 — Περίοδος: Ιούλιος - Σεπτέμβριος 1994

ΣΤΟΝ ΑΠΟΗΧΟ ΤΗΣ ΓΙΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ

Η γιορτή του κρασιού στη Νέα Αγχιάλο είναι ένα από τα σπουδαιότερα γεγονότα του καλοκαιριού, αν δεν είναι το σπουδαιότερο. Κρατά τα τελευταία χρόνια πέντε μέρες (τέλος Ιουλίου με αρχές Αυγούστου), αλλά η προετοιμασία της συντονιστικής επιτροπής, που την αποτελούν μέλη των συμβουλίων της Κοινότητας και του Συνεταιρισμού, την απασχολεί ολόκληρο σχεδόν το καλοκαίρι.

Όταν η γιορτή άρχισε πριν από μερικές δεκαετίες, οι Αγχιαλίτες ήταν κατενθουσιασμένοι και γλεντούσαν στη γιορτή, γιατί είχε περισσότερο Αγχιαλίτικο χρώμα με χορούς Ευρωπαϊκούς (βαλς, ταγκό κλπ.) καθώς και Ελληνικούς, με τραγούδια ελαφρά και δημοτικά που ταιρίαζαν περισσότερο στον παραδοσιακό τρόπο διασκέδασης του Αγχιαλίτη.

Το τραγούδι «Κρασί Αχελινό» ακουγόταν πολλές φορές και η διαφήμιση των κρασιών του Οίνοποιείου μας και των άλλων παραγωγών ήταν αποφασιστική.

Ο επισκέπτης διασκέδαζε μαζί με τον Αγχιαλίτη, βρίσκοντας έτσι ένα διαφορετικό, πιο ζεστό τρόπο διασκέδασης που δεν τον συναντούσε αλλού.

Οι παρουσιαστές του προγράμματος και οι τραγουδιστές, δεν ήταν βέβαια φίρμες, όπως σήμερα, ήταν όμως πιο κοντά στο πνεύμα μας και στα γούστα μας, γιατί ήταν από την περιοχή μας και μπορούσαν να πραγματοποιήσουν ένα βαθμό τις προτιμήσεις μας.

Με τον καιρό έγιναν αλλαγές και σήμερα πήρε τη μορφή που ζήσαμε το περασμένο καλοκαίρι, και που ασφαλώς δεν ήταν όλες προς το καλύτερο.

Εμείς πάνω σ' όλα αυτά, θα θέλαμε να κάνουμε μερικά καλόπιστα σχόλια, μήπως τώρα με την προαγωγή της Κοινότητας σε Δήμο μπορεί και αναβαθμιστεί η γιορτή και αποτελέσει το κέντρο και άλλων παραλλήλων πολιτιστικών εκδηλώσεων σύμφωνα με το Αγχιαλίτικο παραδοσιακό πνεύμα.

Το νέο δημοτικό συμβούλιο ως κάνει ό,τι θα βοηθήσει τη γιορτή να πάρει μια πιο προσωπική μορφή που να ταιριάζει στο τοπικό χρώμα και τις ιδιαιτερότητες της πόλης.

1) Τα μεγάφωνα να ηχούν σε μικρότερη ένταση, για να μην ενοχλούν τόσο αυτούς που θέλουν να κοιμηθούν στα σπίτια τους και να απολαμβάνεται καλύτερα η αρμονία της μουσικής και των τραγουδιών. Η γιορτή του κρασιού δεν είναι σκυλαδικό. Η Αγχιαλίτικη χορωδία που εμφανίστηκε ήταν πολύ καλή. Το

τραγούδι «κρασί αχελινό» μάγεψε και ψιθυριζόταν συγχρόνως από τους Αγχιαλίτες που ήταν στη γιορτή.

Όμως ο «κακός συντονισμός» της μεγαφωνικής συσκευής και η μεγάλη ένταση περιόρισαν τη απόδοση.

2) Η αραμπάτσα να μη γίνεται μόνο στο χώρο της γιορτής, αλλά να ξεκινά από κάπου αλλού, να διασχίζει την αγορά ή και την παραλία και να καταλήγει στο χώρο της γιορτής. Θα ήταν μάλιστα πιο πιστή η παράδοση αν ήταν δυνατό να γίνεται πάνω σε κάρο που το σέρνει άλογο.

3) Ο χώρος που γίνεται η γιορτή δεν είναι ο πιο κατάλληλος. Ίσως κάπου στην παραλία υπήρχε καταλλήλότερος. Βέβαια έγιναν μόνιμες εγκαταστάσεις, όπως πίστα, τουαλέτες, περίπτερα κλπ. Όμως δεν είναι σωστό να δεσμεύεται ένα τόσο μεγάλο μέρος της πλατείας στο κέντρο της πόλης για να χρησιμοποιηθεί μόνο πέντε μέρες το χρόνο. Θα μας πείτε: Μήπως το άλλο μέρος της πλατείας το ελεύθερο είναι αξιοποιημένο; Σωστή παρατήρηση. Η πλατεία της Ν. Αγχιάλου καθώς είναι αποκομμένη από την αγορά είναι αδύνατο να αξιοποιηθεί όπως πρέπει. Τα καταστήματα που είναι μπροστά την κρύβουν και την υποβιβάζουν. Είναι σαν να μην υπάρχει. Είναι αλήθεια ότι τα καταστήματα αυτά είχαν χτιστεί πρόχειρα για να εξυπηρετήσουν προσωρινές ανάγκες μετά το κάψιμο της πόλης από τους Ιταλούς το 1943. Από τότε δε βρέθηκε κανένα κοινοτικό συμβούλιο, κανένας πρόεδρος να τα απομακρύνει; Νομίζουμε ότι η αυτοδιοίκηση κάπου δεν έκανε καλά τη δουλειά της. Πάντως πρέπει να βρεθεί τρόπος τα καταστήματα αυτά να απομακρυνθούν το γρηγορότερο.

4) Η γιορτή του κρασιού, για ελάχιστους Αγχιαλίτες αποτελεί πια ψυχαγωγία, για το λόγο ότι ξέφυγε από τα παραδοσιακά Αγχιαλίτικα πλαίσια και γιατί το εισιτήριο είναι ακριβό. Έγινε ψυχαγωγία περισσότερο για τους ξένους. Βέβαια όταν καλούνται φίρμες του καλλιτεχνικού κόσμου, που τραβάνε κόσμο, πληρώνονται με υπέρογκα ποσά και με φτηνό εισιτήριο δε βγαίνουν τα έξοδα. Σωστά. Όμως ο σκοπός της γιορτής του κρασιού δεν είναι κερδοσκοπικός. Ακόμη θα μπορούσε να χρηματοδοτηθεί από κάπου. Αλλά για ποιο κέρδος μιλάμε; Όταν γνωστοί καλλιτέχνες παίρνουν για μια βραδιά 3 με 4 εκατομμύρια, και το κέρδος που μένει στη συντονιστική επιτροπή στο τέλος όλης της γιορτής, δεν περνά τα 2 με 3 εκατομμύρια; Δηλαδή έγινε τόσος κόπος, τό-

ση φασαρία, εργάστηκαν τόσο άνθρωποι, για να γεμίσει η τσέπη δυο - τριών καλλιτεχνών;

Νομίζουμε ότι με τροποποίηση του προγράμματος, με φτηνότερους καλλιτέχνες και μάλιστα της περιοχής μας, με χρησιμοποίηση τοπικού μουσικού συγκροτήματος (γκαρίλες), με παραδοσιακούς Αγχιαλίτικους χορούς με καντρίλιες κλπ. θα μπορούσε να αλλάξει η σημερινή μορφή και να πάρει τοπικό χρώμα. Τα έξοδα θα ήταν λιγότερα, σίγουρα. Αλλά και τα έσοδα θα ήταν πολύ λιγότερα.

5) Θα μπορούσε κατά τις μέρες που κρατά η γιορτή να γίνονται παράλληλα και άλλες εκδηλώσεις όπως αγώνες ποδηλατικοί και κολυμβητικοί, εκθέσεις, ομιλίες κλπ.

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΣΟΔΕΙΑΣ

Μετά την αναγνώριση της Εθνικής Αντίστασης από το επίσημο Ελληνικό Κράτος και την τοποθέτηση επιτύμβιας αναμνηστικής πλάκας στον τόπο διεξαγωγής της μάχης, έργο του Αγχιαλίτη καλλιτέχνη Γ. Διονυσίου επί προεδρίας Γ. Μπουρτζή, κάθε χρόνο στις 20 Ιουλίου γίνεται επιμνημόσυνη δέηση και τρισάγιο για τους αντάρτες του ΕΛΑΣ που έπεσαν αγωνιζόμενοι εναντίον των Γερμανών κατακτητών, που θέλησαν να μουν στην ανταρτοκρατούμενη τότε (1944) επαρχία του Αλμυρού και να αρπάξουν τη σοδειά.

Στη φετινή εκδήλωση εκτός από τους εκπροσώπους της εκκλησίας της Ν. Αγχιάλου παρευρέθηκαν και εκπρόσωποι στρατιωτικών, αστυνομικών, λιμενικών αρχών, ο πρόεδρος της Κοινότητας Ν. Αγχιάλου, αντιστασιακές οργανώσεις και αρκετοί άλλοι, που έδωσαν τις απαιτούμενες τιμές στους υπερασπιστές αυτούς της ελευθερίας.

Παρατηρήσαμε όμως και την απουσία πολλών Αγχιαλιτών αγωνιστών της Εθν. Αντίστασης που παραπονούνται ότι αγνοήθηκαν τελείως. Δεν γνωρίζουμε τί ακριβώς συνέβει.

Θέλουμε όμως να πιστεύουμε ότι στο μέλλον η εκδήλωση για τη Μάχη της Σοδειάς θα γίνει ο συνδυαστικός κρύκος γύρω από τον οποίο θα συσπείρονται όλοι οι Αγχιαλίτες, για να ολοκληρωθεί η εθνική συμφιλίωση που θεμελιώθηκε με την τοποθέτηση της επιτύμβιας πλάκας. Ο νέος δήμαρχος που θα εκλεγεί θα πρέπει να πάρει στα χέρια του την εθνική αυτή εκδήλωση και να την υλοποιήσει έτσι όπως της αξίζει, μακριά από κομματικές και άλλες σκοπιμότητες.

30 ΙΟΥΛΙΟΥ 1906

ΜΙΑ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΗΣΜΟΝΗΣΟΥΝ ΟΙ ΑΓΧΙΑΛΙΤΕΣ

ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Στις 31 Ιουλίου, Κυριακή τίμησαν οι Αγχιαλίτες την επέτειο του ολοκαυτώματος της Παλιάς Αγχιάλου, στην Ανατολική Ρωμυλία, που έγινε στις 30 Ιουλίου του 1906. Τότε Βούλγαροι σοβινιστές, υποκινούμενοι από το επίσημο Βουλγαρικό Κράτος, επετέθηκαν κατά του Ελληνισμού της περιοχής αυτής, που κατοικούσε εκεί από αρχαιότατων χρόνων και είχε απaráγραπτα δικαιώματα και περγαμηνές πολιτισμού, και τον αφάνισαν.

Τα «αυθόρμητα συλλαλητήρια» με «τους αγανακτισμένους πολίτες» κακοποίησαν θάναυσα τους Έλληνες και λεηλάτησαν τις περιουσίες, τις εκκλησίες και τα σχολεία τους στη Βάρνα, στη Φιλιππούπολη, στη Στενίμαχο, στον Πύργο. Από όλον τον Ελληνισμό της Ανατ. Ρωμυλίας, που αριθμούσε εκατοντάδες χιλιάδων, ένοπλα αντιστάθηκαν μόνο οι Αγχιαλίτες, και σαν άλλοι τριακόσιοι του Λεωνίδα βορνοφώναξαν το «μόλων λαβέ» στη θάναυση βουλγαρική βαρβαρότητα. Και αφού οι άνομοι δεν μπόρεσαν να καταλάβουν την πόλη με κατά μέτωπον επίθεση, έδωσαν το αποτρόπαιο σύνθημα: όγκαν (φωτιά). Σε λίγες ώρες η όμορφη πόλη του Εύξεινου Πόντου, η Ελληνικότατη Αγχιάλος δεν υπήρχε πια. Η βαρβαρότητα κυριάρχησε επί του πολιτισμού άλλη μια φορά.

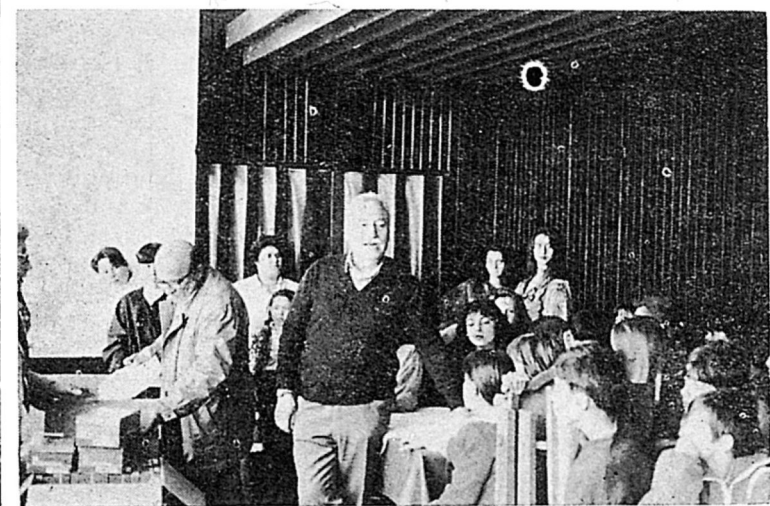
Δεν θα αναφερθούμε εδώ στα τραγικά γεγονότα του ολοκαυτώματος γιατί πολλές φορές τα ακούσαμε. Για μερικούς όμως δύσπιστους που ισχυρίζονται ακόμη ότι οι Αγχιαλίτες είναι υπεύθυνοι για την καταστροφή της πόλης τους, επειδή προκάλεσαν τους Βούλγαρους, δημοσιεύουμε από την εφημερίδα της Σόφιας «ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ» της εποχής εκείνης, που δείχνει καθαρά το προκατασκευασμένο της υπόθεσης: «Με ελαφράν καρδίαν η Κυβέρνησις επέτρεψε την πλήρη καταστροφήν ολοκλήρου πόλεως της Βουλγαρίας. Αισχυνόμεθα, ερυθριώμεν, διότι είμεθα Βούλγαροι. Οιαδήποτε και αν είναι τα αίτια, το γεγονός τούτο, θα αποτελεί κηλίδα δια το όνομα και την ιστορίαν της Βουλγαρίας. Η παρούσα Κυβέρνησις είναι η μόνη υπεύθυνος της θλιβεράς τύχης της Αγχιάλου, διότι η μικρά αυτή πόλις, κατόπιν της μοιραίας αποφάσεως της Κυβερνήσεως, είχαν υποδειχθεί ως σκηνή, εν τη οποία έμελλε να διαδραματισθεί η προμελετηθείσα φρικώδης τραγωδία. Το σχέδιον ετέθει εις εφαρμογήν, κατά τρόπον όστις υπερέβει την ελπίδα των ηρώων. Η βαρβαρότητα κυριάρ-

● Συνέχεια στη σελ. 2

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Ο αδελφός σύλλογος, «ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΡΩΜΥΛΙΑΣ» μετά την ανακίνηση των ιδιόκτητων γραφείων της στην οδό Ιπποκράτους 34, μας καλεί, με τη νέα περίοδο, να συμμετέχουμε κι εμείς οι Αγχιαλίτες της Αθήνας, ενεργώς στις εκδηλώσεις γελία να σταλούν και στο γη της, που προβλέπεται να είναι πλούσιες και ενδιαφέρουσες. Το πρόγραμμα των εκδηλώσεων αυ-

τών θα μας κοινοποιηθεί εγκαίρως. Επίσης η Ένωση αυτή πρόσφερε δυο φορές αρκετές ποσότητες φαρμάκων, που ο Σύλλογός μας τα προώθησε στο νοσοκομείο της Παλιάς Αγχιάλου, στη Βουλγαρία, με την παραγγελία να σταλούν και στο γη της, που προβλέπεται να είναι πλούσιες και ενδιαφέρουσες. Το πρόγραμμα των εκδηλώσεων αυ-

Στη φωτογραφία ο Πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Ανατ. Ρωμυλίας κ. Μ. Αρώνης μοιράζει δώρα στους μαθητές που μαθαίνουν ελληνικά στην Π. Αγχιάλο.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Η Αγγελώ μας χάθηκε το 1906, στις 30 Ιουλίου. Το φως όμως δεν έσβησε του Εθνικού μας βίου. Βούλγαροι κομητατζήδες την εβάλανε φωτιά. Για να κάψουν με μανία νέους, γέροντες και παιδιά. Πολέμησαν οι Αγχιαλίτες, στον άη Γιώργη στην Παναγιά για να σώσουν την Πατρίδα από τ' άγρια θεία. Ό,τι είχαν και δεν είχαν στάχτη έγιναν σε λίγο κι' όλοι έλεγαν με δέος να πάρω κάτι και να φύγω. Γυναικόπαιδα και γέροι τρέξαν στο γυαλό να ξεφύγουν, να γλυτώσουν, πριν τους φάγει το θειό. Μ' ότι μπόρεσαν να πάρουν, με τους μπόγους στο κεφάλι αφήνουν πίσω την Πατρίδα, στο ανέκφραστο της χάλι. Δεν μπορούν να ησυχάσουν, απ' τον φόβο και τον τρόμο τρέχουν όλοι και δεν φθάνουν, έχοντας παιδιά στον ώμο. Μα σε λίγο καταφθάνουν δυο θαύματα Ελληνικά όπου χώνονται σε' αμπάρια με την πίστη να νικά. Φεύγουν άτρωτοι με πίστη για τη δεύτερη Πατρίδα. Για ν' ανοίξουν στην Ελλάδα νέα ένδοξη σελίδα. Χωρίς σπίτια μένουν τώρα, καλοκαίρι και χειμώνα και φιλοξενούνται, όπως λέγαν, σ' Αλμυριώτικο στρατώνια. Μα η Πατρίδα μας συντόμως, σπίτια διόροφα τους δίνει και τους κόπους των γονιών μας, λιγοστεύει κι' απαλύνει. Βρήσκονται πετροκτισμένα στα θεμέλια της Πυράσσου κι έχει ευλογηθεί καθένα, απ' του Παπαμήν' το φάσο. Ακούραστοι κ' ηλιοκαμένοι αντέχουν μες' στον κάματο αλλ' η ελονοσία οργισμένη, στέλνει πολλούς στον θάνατο. Φτιάχνουν σχολείο κι' εκκλησιά, ως και Κοινοτικό γραφείο μα η θανατηφόρος ελονοσία γέμισε μέγα νεκροταφείο. Παίρνουν κιγίνο άφθονο, θάνατος δεν τους τρομάζει και εργάζονται αδιάκοπα, ο κόπος δεν τους νοιάζει. Παντοειδής παραγωγή, φρούτα, σιτηρά κι' αμπέλια φέρνουν τον πλούτο, την θαλπωρή, για όλους τους ωφέλεια. Τόχανε κληρονομιά να καλλιεργούν τ' αμπέλια οι Αγχιαλίτες και συνέχισαν μετά την καταστροφή, που έγιναν εδώ πολίτες. Τα πάντα που είχαν έχασαν στην ξακουστή μας Ρωμυλία δεν έφεραν μαζί τους τίποτα, μόνο πόνο, αγάπη και υγεία. Με τα εφόδια που έφεραν οι πατριώτες μας μαζί τους ήταν κι' η αμπελοκαλλιέργεια, τέχνη σωστή δική τους. Πάλεψαν πραγματικά αυτό το θαλτώδη χώρο για να ζήσουν να δρουν έδαφος κατάλληλο, τ' αμπέλια τους να καλλιεργήσουν. Έτσι αλλάζουν την ζωή, το κέφι τους ξαναρχίζει πάλι κι' οι Αγχιαλίτες κάθε στιγμή γλεντούν τη βισπάλη Ευτυχίες και μεις απόγονοι, θα πρέπει να πάμε και να θρούμε τον τόπο που αυτοί μας οι πρόγονοι μεγάλωσαν να δούμε. Και ν' αποτήσουμε φόρο τιμής στους άξιους προγόνους που δόξασαν την Ελλάδα μας σε περασμένους χρόνους. Διότι η 30ή Ιουλίου αποτελεί για μας αξέχαστη ημερομηνία που δέχτηκαν οι δικοί μας πρόγονοι των Βουλγάρων την μανία. Γι' αυτό θα πρέπει η υπερηφάνεια στους απογόνους μας να κορυφώνεται και η αγάπη για τον τόπο μας σ' όλους τους Αγχιαλίτες ν' απλώνεται.

ΣΤ. Κόκκινος

30 ΙΟΥΛΙΟΥ 1906

● Συνέχεια απ' τη σελ. 1
κών υποκινήτων του δράματος. Ούτοι δεν ευρίσκοντο εν Αγχιάλω αλλ' εν Σόφια και μάλιστα έξω των συνόρων. Άπαντες εν τούτοις ευρίσκοντο σήμερα ενταύθα, καθ' ότι δεν είναι άλλοι ειμή οι Κυβερνήται μας».

Στο μνημείο των πεσόντων της Ν. Αγχιάλου έγινε κατάθεση στεφανιών και επιμνημόσυνη δέηση υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των ηρώων Αγχιαλιτών που έπεσαν στο πεδίο της τιμής υπερασπιζόμενοι την πόλη τους. Από νωρίς το πρωί η μπαντίνα της Κοινότητας περιήλθε τους δρόμους της πόλης, παινίζοντας πατριωτικά εμβατήρια. Ο Αγχιαλίτης Γεώργιος Διονυσίου, βαθύς μελετητής της Ιστορίας και των παραδόσεων της Αγχιάλου, μίλησε εμπνευσμένα για τη σημασία της 30ης Ιουλίου, για τους Αγχιαλίτες και τον Ελληνισμό, αναφέρθηκε στα γεγονότα πριν και

μετά την πυρπόληση, καθώς και σε δημοσιεύματα του Βουλγαρικού Τύπου της εποχής εκείνης και κατέληξε με διδάγματα που αποκομίζουμε εμείς σήμερα. Επακολούθησε δεξίωση στο Δράγγειο Δημοτικό κατάστημα, όπου ο ομιλητής είχε εκθέσει φωτογραφίες που έδειχναν γεγονότα και τοπία από την Παλιά και τη Νέα Αγχιάλο, πολύ κατατοπιστικές, για τη ζωή και την εξέλιξη της πόλης, καθώς και έκθεση βιβλίου σχετική με την ιστορία, τα έθιμα, τις παραδόσεις και τους μύθους της.

Εκείνο που μας εξένισε είναι η παντελής απουσία των σχολείων της πόλεως όλων των βαθμίδων. Ούτε αντιπροσωπεία, ούτε κατάθεση ενός απλού στεφανιού. Γιατί; Νομίζουμε ότι η τιμή στους άξιους προγόνους μας είναι οφειλή των νεοτέρων, και το παράδειγμα τους φάρος στην πορεία της ζωής τους.

Δεν αποτελεί ευχάριστο γεγονός το να θυμάται κανείς περιστατικά μιας ζωής που βλάστησε μέσα στους καπνούς του πολέμου και ποτίστηκε απ' τα θολό νερά κάθε αθλιότητας. Που ανάπνευσε μέσα στη φρίκη της κατοχής και της φασιστικής αγριότητας. Δεν μας ελκύει δέβαινα η πραγματικότητα αυτή. Μας ελκύει όμως η αντίθεση! Γιατί σ' αυτή τη σκοτεινή ιστορική στοά, από την οποία σήρθηκε η πατρίδα μας και ο καθένας μας φυσικά, υπάρχουν και περιστατικά που φωτίζονται από χρυσές ανταύγειες αναμνηστικής του μεγαλείου! Περιπτώσεις σπάνιας σύνθεσης, που δείχνουν ολοφάνερα την αξία μερικών ψυχών, που καταύγασαν χωρίς υπερβολή τότε, για ν' αλλοιώσουν το μουντό χρώμα εκείνης της ζήτησης, να σκορπίσουν τη χαρά και να μοιράσουν τη συμπόνια τους στους ανθρώπους που τόσο δοκιμάζονταν. Μια τέτοια, λοιπόν, μορφή ήταν του Διαμάντη Καλιατζόγλου στο χωριό μας. Ενώς ανθρώπου που έζησε για να ζήσουμε πολλοί και πέθανε, όταν μας είδε να βαδίζουμε περίπου σε κείνο το δρόμο που αγωνίστηκε ο ίδιος να μας κάνει οδοιπόρους...

Η Ανατολή, λοιπόν, του αιώνα μας τον βρίσκει στη δασκαλική έδρα. Κοντά σ' αυτόν μαθητέψαν οι πατεράδες μας. Αυτός υπήρξε και ο δικός μας παιδαγωγός. Δεκάδες χρόνια ο κυρ-Διαμάντης — έτσι τον προσφωνούσαμε — ιερούργησε στο ναό της παιδείας. Νέος, σπρυγγίλος, ευσταλής και ακμαίος ήταν, τότε, που στη χαμένη πατρίδα της Ανατολικής Ρωμυλίας ορκίστηκε να διευκρινίσει τη βαρεία ευθύνη του Έλληνα εκπαιδευτικού. Διαβρωμένος από τις ρυτίδες, ταλαιπωρημένος από παθήσεις και κατάκοπος από τον Μαραθώνιο του καθηκόντος, άφησε το πόστο του, τότε που έλειπε ο επιλογός της επαγγελματικής του δόξας. Ησωματική του μορφή ήταν δέβαινα ερειπωμένη. Συνάμα, όμως και λειψανο αγίου. Γιατί ο Καλιατζόγλου μαρτύρησε και αγίασε στο χωριό μας. Πέρασε δυσκολίες στη κατοχή, γνωρίστηκε με απειλητικές καταστάσεις, απειλήθηκε από κινδύνους, αλλά στάθηκε όρθιος στη θέση του. Διατήρησε τη δασκαλική του ιδιότητα, γιατί στη δύσκολη αυτή περίοδο δεν ήθελε να φυγομαχήσει. Κάτι τέτοιο για το φωτισμένο διάκονο της παιδείας θα ήταν καταισχύνη και προδοσία. Θα ήταν ανεξίτηλη λιποταξία. Γιατί ποιος θ' αναπλήρωνε εύκολα το ρόλο του; Ποιος διαθέτοντας τα προσόντα του και με άλλους ικανούς θ' απάρτιζε την πνευματική ηγεσία του τόπου μας, που μέσα στα ερείπια των κτιρίων και των ψυχών έπρεπε συνέχεια να κινείται, να οικοδομεί και να προσφέρει; Αυτά συλλογίστηκε ο Καλιατζόγλου, ο οποίος μόλις έσδησαν της καταστροφής οι πύρινες γλώσσες, γύρισε μαζί με τους άλλους συμπατριώτες του στο χωριό και σκέφτηκε τί έπρεπε να γίνει και τί μπορούσε ο ίδιος να κάνει. Πώς να βοηθήθούν ιδίως τα παιδιά, που τα λαχτάριζαν οι δόμους του κατακτητή, οι εχθρικές σκληρότητες και τα αγρίεψε η βαρβαρότητα του πολέμου. Και ενώ δεν είχε στα χέρια του κανένα της αγωγής μέσο κι' ενώ το σχολείο της Αγχιάλου ερειπωμένο από των τυράννων τη θηριωδία, δεν ήταν δυνατόν να χρη-

Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΜΟΥ

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΚΑΛΙΑΤΖΟΓΛΟΥ

σιμιοποιηθεί κι' ενώ καμιά υπόθεση ανεκτής έστω διδασκαλίας δεν υπήρχε, ο καλός αυτός πατριώτης δεν αδράνησε πάλι. Δεν ωχυρώθηκε πίσω από τα εμπόδια για ν' αδιαφορήσει. Αντίθετα, μας συγκέντρωσε και μας έβαλε να καθήσουμε κάτω από τα πεύκα, στη βορεινή πλευρά της σχολικής αυλής. Αυτός ήταν ο τόπος του διδασκασμού μας, μετά την καταστροφή. Σταυροπόδι ακούγαμε το δάσκαλό μας, ο οποίος ένα μόνο εφόδιο διδασκαλίας διέθετε. Την ομιλία του! Ούτε πίνακα να γράφουμε είχαμε, ούτε κανένα άλλο απαραίτητο αντικείμενο, για να γίνει πιο καρποφόρα του δακτύλου μας η διδασκαλία. Μ' αυτή τη κατάσταση ο Καλιατζόγλου αγωνίστηκε για να καταπολεμήσει την άγνοιά μας. Μ' αυτές τις προϋποθέσεις, τις απίστευτες πάλαιψες για να φωτίσει των παιδιών το πνεύμα!

Αργότερα τα πράγματα βελτιώθηκαν κάπως. Γιατί στο μεταξύ μετατράπηκε σε αίθουσα διδασκαλίας μια σχολική αποθήκη. Σ' αυτήν τοποθετήθηκε ένας πίνακας και μερικά καθρόνια, που χρησί-

μευαν για μαθητικά καθίσματα. Χρειαζόταν όμως, πολλούς, δυσμενείς παράγοντες ο δάσκαλός μας να εξουδετερώνει για να κερδίσει την προσοχή μας. Έπρεπε να κοπιάζει ιδιαίτερα για να μη μας χάνει τότε, που διψούσε να μας ξεδιψάσει πνευματικά και να ναστυλώσει την ανύπαρκτη πνευματική μας προσωπικότητα...

Αυτός, πολύ σύντομα, ήταν ο δάσκαλός μου. Όπως όλοι οι Αγχιαλίτες, τον θυμάμαι κι' εγώ έντονα. Σήμερα εκείνος που επισκέπτεται το γραφείο του σχολείου της κωμοπόλεως βλέπει εκεί τη φωτογραφία του, ανάμεσα στους άλλους μεγάλους συμπατριώτες μας, αλλά πιο ζωντανά, πιο εκφραστικά ο Καλιατζόγλου ζει μέσα στον κάθε Αγχιαλίτη, οι περισσότεροι από τους οποίους υπήρξαν μαθητές του. Όλων αυτών των ανθρώπων η μνήμη είναι κι' ένα σεμνό εικονοστάσι, στο οποίο αδιάκοπα θα φυλάγεται η γλυκειά μορφή του. Η μορφή της πραότητας, της καλοσύνης και της θυσίας.

Κώστας Βραχνιάς

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΜΑΡΙΑ ΚΙΛΜΠΑΣΑΝΗ

Εγκατέλειψε τα εγκόσμια και έφυγε για πάντα από κοντά μας (27.7.94), μια από τις πιο αγνότερες και υποδειγματικές μορφές της Νέας Αγχιάλου, η Μαρία Κιλμπασάνη του Σεβαστού.

Η μητέρα, η γυναίκα, η αγωνίστρια της ζωής, η προσωποποίηση της ανθρωπιάς και του ωραίου, η απτή έκφραση του κάλλους της ψυχής, το μυροδόλο άγθος της αγάπης, της πίστης και της καλωσύνης, δεν υπάρχει πια ανάμεσά μας.

Η Μαρία Κιλμπασάνη ήταν ανώτερος άνθρωπος, υπέροχος, χαρισματικός. Πάντα με το χαμόγελο στα χείλη, με τη γλυκειά κούδεντα στο στόμα της, σκόρπιζε θάρρος, ελπίδα και παρηγοριά σε κάθε πονεμένο άνθρωπο.

Δεν δειλίασε και δεν κάμφθηκε ποτέ από τις αντιξοότητες της ζωής, αλλά με την αδάμαστη θέλησή της έγινε φωτεινό παράδειγμα οικογενειακής αφοσίωσης και κοινωνικής συμπεριφοράς. Μόρφωσε, παρ' όλες τις στερήσεις, τα παιδιά της και δημιούργησε μια οικογένεια αντάξια του μεγαλείου της ψυχής της και των προγόνων της.

Οι μνήμες και οι θύμησες καταιχλίζουν το μυαλό μας και τα μάτια μας πνίγονται στο δάκρυ. Στηλώνουμε το βλέμμα πάνω στο πρόσωπο το γαληνεμένο και λες ότι όλη η αγάπη του κόσμου ξεχειλίζει από την καρδιά, που θαρρείς δεν έχει πάψει να χτυπά. Τα βολωμένα μάτια μας κοιτάζουν το δρόμο πίσω, εκεί που σε αφήσαμε κυρά-Μαρία και καθώς ξεμακραίνουμε η απουσία σου φέρνει κιόλας νοσταλγία και νοιώθουμε πιο μόνοι, πιο παγωμένοι από σένα. Κάπου στο βάθος της καρδιάς μας όμως ξέρουμε, πως δεν πέθανες, πως θα ζεις για πάντα μέσα στις καρδιές μας, που σε γνώρισαν, που σ' αγάπησαν και αγάπησες. Τα χείλη δε μιλούν, τα μάτια σκέπτονται και οραματίζονται τόσα περασμένα. Οι καρδιές σκιρτούν ποιος δεν λυγίζει αυτή την ύστατη ώρα!

Καλό ταξίδι και ελαφρύ το χώμα που σε σκεπάζει. Θάσαι για πάντα μέσα μας (τι πιο ωραίο φορτίο!), γιατί είναι το λιγότερο που μπορούμε να σου προσφέρουμε σαν φόρο τιμής.

Κανείς δεν πεθαίνει εάν πρώτα δεν ξεχαστεί...

Ηρακλής Κιλμπασάνης

Χειρόγραφα που αποστέλλονται στην εφημερίδα δεν επιστρέφονται, ανεξάρτητα αν δημοσιευτούν ή όχι.

Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν προσωπικές απόψεις και δεν αποτελούν υποχρεωτικά γνώμες του Συλλόγου.

«ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ»
ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ
Ιδιοκτήτης - Εκδότης:
Σύλλογος των εν Αθήναις
Αγχιαλιτών «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ»

Υπεύθυνος Έλης:
Θανάσης Κιλμπασάνης

Συντακτική Επιτροπή:
Θανάσης Κιλμπασάνης
Δημήτριος Καραγατσλής
Ευαγγελία Αργυροπούλου

Διευκρίτιση:
Θανάσης Κιλμπασάνης
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Τιμή φύλλου δραχ. 250
Ετήσια ιδιωτών 1.000
Συλλόγων και ΝΠΔΔ 2.000
Εξωτερικού δολάρια 15

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
Θανάσης Κιλμπασάνης
Τραπεζούντος 5
11527 ΑΘΗΝΑ
Τηλέφωνα:
7709084 — 8081503

Υπεύθυνος τυπογραφείου
Μιχ. Πιλαμάρης
Σαορή 27 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 3252385

ΕΡΑΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

ΕΡΑΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ι.Ν. ΚΟΙΜΗΣ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ
& ΑΓΙΩΝ ΡΑΦΑΗΛ ΝΙΚΟΛΑ-
ΟΥ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΣ
ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ
☎ 0421 — 76768

Με το θάρρος της κοινής μας πίστεως στο Χριστό, απευθυνόμαστε στην αγάπη για τα θεάρεστα έργα και σας παρακαλούμε να γίνετε συνεργάτες μας στην προσπάθεια ανεγέρσεως νέου Ιερού Ναού, επειδή ο ήδη υπάρχων δεν εξυπηρετεί πλέον τις λατρευτικές ανάγκες της πόλης μας, όπως και σεις το διαπιστώνετε.

Όμως, η θεάρεστη προσπάθεια ανεγέρσεως είναι δύσκολη για τις ασθενείς δυνάμεις μας, πλην όμως στηριζόμενοι στη βοήθεια του Θεού και τη δική σας συμπαράσταση και βοήθεια, χωρίς την οποία είναι αδύνατο η επιθυμία μας αυτή να γίνει πραγματικότητα ξεκινάμε. Γι' αυτό, κάνουμε θερμή έκκληση στην αγάπη σου και στα φιλό-

χρίστα και φιλόανθρωπα αισθήματά σου και σου ζητάμε να μας βοηθήσεις με όσο το δυνατόν περισσότερη βοήθεια «Ιλαρόν γάρ δότην αγαπά ο Θεός».

Ευχαριστούμε εκ' των προτέρων και ευχόμαστε, όπως ο φιλόανθρωπος Κύριος με τις προσευχές της Υπεραγίας Θεοτόκου και των Αγίων Ραφαήλ Νικολάου και Ειρήνης δίνει κάθε προσωπική και οικογενειακή ευτυχία και προκοπή.

Για την Ερανική Επιτροπή
Ο Πρόεδρος
π. ΓΕΩΡ. ΚΟΥΡΚΟΥΒΑΤΗΣ
Ιερέυς

Παρακαλούμε όπως τα εμβόματά σας τα στέλνετε στο λογαριασμό: Αγροτική Τράπεζα Ελλάδος — αριθμός λογαριασμού 097 01 005919 58 για την ανεγέρση Ι. Ν. Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ν. Αγχιάλου.

Παρακαλούμε ακόμη να λέτε στον υπάλληλο της Τράπεζας να πληκτροδοτεί το όνομά σας για να φαίνεται ποιος στέλνει τα χρήματα.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Μεγάλη η χαρά μας, που μάθαμε ότι η απόφαση για δεύτερη Εκκλησία στον τόπο μας είναι πια γεγονός και μάλιστα μας εστάλει από την Ερανική Επιτροπή ειδική επιστολή για τα μέλη και φίλους μας, που και δημιουργούμε.

Ακόμα περισσότερο το ότι η αφιέρωση θα ανήκει στην κοίμησή της ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ, πράγμα που έχει ιστορική σημασία για τον τόπο μας.

Δεν υποτιμούμε την μνήμη των Αγίων Ραφαήλ - Νικολάου και Ειρήνης, που αρχικά είχε αποφασισθεί να ονομασθεί η εκκλησία, όμως έχω τη γνώμη ότι μπορεί κάλλιστα το ένα κτίος της εκκλησίας ν' αφιερωθεί στη μνήμη των Αγίων αυτών, όπως υπάρχει σε πολλές άλλες εκκλησίες, που είναι δυσπρόσιτες. Το να διατεθεί ο χώρος του υπογείου για το σκοπό αυτό, νομίζουμε είναι και τομηνρό (θα χρειασθούν πολλά εκατομμύρια) αλλά και θα αποκλεισθεί ο χώρος από άλλες εκδηλώσεις, συναφείς του εκκλησιαστικού έργου.

Βέβαια και η θέση του οικοπέδου δημιουργεί κάποια ερωτηματικά. Η θεμελίωση μιας εκκλησίας (και δη της ΠΑΝΑΓΙΑΣ)

είναι έργο ιερό και μακρόχρονο γίνεται για δεκαετίες και αιώνες ακόμα, οπότε, νομίζουμε χρειάζεται κάποια περίσκεψη, αντικειμενικότητα και γνώμες πολλών, γιατί αφορά κι' ενδιαφέρει όλους τους κατοίκους της πόλης και για πολλές γενεές.

Εκεί στην άκρη της πόλης, που θα βρίσκεται η εκκλησία της ΠΑΝΑΓΙΑΣ δεν θα δυσκολεύει την προσέλευση των περισσότερων;

Δεν διστάμε ότι η ζωή, η κίνηση και όλες οι προϋποθέσεις (θάλασσα, αγορά, συγκοινωνίες, σχολεία κλπ.) για περαιτέρω επέκταση της πόλης, βρίσκονται μάλλον προς τα δεξιά του τόπου - κέντρο και δεξιά λέμε καλό θα ήταν η εκκλησία αυτή να βρίσκεται κάπου πιο κεντρικά, έστω προς τα επάνω, ώστε η προσέλευση των πιστών να είναι ευκαλύτερη και όσο το δυνατόν μεγαλύτερη. Αυτό άλλωστε δεν είναι και το νόημα της εκκλησίας; Μπορεί να μην ήταν πολύ εύκολο αυτό, αλλά, ίσως, όχι αδύνατο και δεν ξέρω αν είναι καιρός ακόμη να μελετηθεί καλύτερα το θέμα.

Ε. Αργυροπούλου
Αθήνα 23.9.94

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

Νέο χωριό μου χρυσάφειο
είσαι νεράιδα του γαλάου
σπάνιο στολίδι του νερέιου
ντέφι του Παγασητικού.

— ☆ —

Νέα Αγχιάλος, τα άνθη
τα άσπρα σπιτάκια σου κοσμούν,
θάλασσα και βουνά και κάμποι
όλα αντάμα σε φιλούν.

— ☆ —

Νοιώθω τον πόνο σου καημένη
για της μανούλας τον χαμό
που ματωμένη και καημένη
άφησα μ' αναφυλλητό.

— ☆ —

Ξεπατρισμένα τα παιδιά σου
δω σ' αναστήσαν με καημό,
φύτευσαν κλήμα στον οντά σου
σε πικρανάβρεψαν μ' αυτό.

— ☆ —

Έχεις κρασί σαν πρώτο ρόδο
μέσα στο κήτος της χαράς,
λήθης πορφύρα δίνει δώρο
σ' όποιον το πίνει, φως χαράς.

Έχει ελές, οινοποιείο
έχεις αρχαίες εκκλησιές
λευκά λιμάνια και Μουσείο
κελαϊδιστάς στις φουλωσιές.

— ☆ —

Κλώνο ελιάς ο γιος στο χέρι
σφίγγει, τα κάλαντα μηνά,
όμοιο του Νώε περιστέρι
σκορπά, τριγύρω την χαρά.

— ☆ —

Μάρμαρα λεία, Παθενώνα
η Ακρόπολη σου δεν φορεί,
μα έχει Τέμενος πευκώνα
κι' η δόξα αιώνια μέσα ζει.

— ☆ —

Τα φυσικά μαγιάματά σου
κι η καλωσύνη που καλεί
τον οδοπόρο στο στρατί σου
πόλη σε κάνουν ξεκουστέλ.

— ☆ —

Νέα της Μάνας σου Θησείο
κτισμένο από την συμφορά
είσαι δροσόρρυτο τοπίο
είσαι η γη της Χαναάν.

Γ. Ζαράρης

Για το τρίμηνο Ιουλίου - Σεπτεμβρίου 1994 στη Νέα Αγχιάλο:

Γεννήσεις:

- Σπύρου Μιχαήλ - Κωστούλα Αλεξάνδρα αγόρι.
- Βλάχος Παναγιώτης - Δημοπούλου Αποστολία κορίτσι.
- Τσικλάνης Ιωάννης - Μπελεχάκη Σοφία αγόρι.
- Γκίνης Ράλλης - Μακρυόδη Αριάνδη κορίτσι.
- Ίσιτογλου Ιωσήφ - Χολέδα Αλεξάνδρα κορίτσι.
- Παρθένης Νικόλαος - Παπαϊωάννου Στυοδή αγόρι.

Γάμοι

- Κιλμπασάνης Χρήστος - Μωραϊτου Δέσποινα 2.7.94.
- Ελευθεριάδης Ιάκωβος - Στεργίου Παναγιώτα 7.8.94.
- Μιχάλης Χρήστος - Σάμου Χρυσάνθη 5.7.94.
- Ευαγγελάκης Νικόλαος - Καρέτσου Σοφία 30.7.94.

Θάνατοι

- Κιλμπασάνη Μαρία του Σεβαστού ετών 87.
- Σπύρου Αγγελική του Παντελή ετών 70.
- Σιδέρη Ελένη (71).
- Παπαδημητρίου Σοφία (77).
- Μπογιατζής Θεολόγος (69).
- Γιαννακού Ευαγγελία (86).
- Καραγιάννης Ιωάννης (77).
- Δαδιδούπουλου Χρυσάνθη (40).
- Δοδοντισίου Αναστασία (84).
- Καρατζάς Γεώργιος (87).
- Σιώμος Κων/νος (71).
- Βλάχου Βασιλική (87).
- Δάιντας Δημήτριος (82).

- Γκουτζής Κων/νος (81).

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Προς την Εφημερίδα

Ζώτης Δημήτριος του Κ.	1.000
Κολώνη Κούλα	2.000
Αδ' φοι Κιλμπασάνη Σεβαστού	5.000
Κολοκοτρώνης Χρήστος	1.000
Αναστασόπουλος Ευάγ.	1.000
Κιλμπασάνης Ιωάννης	1.000
Πέτρου Χρήστος	1.000
Παρασκευόπουλος Σταμ.	1.000
Ζιώγα Λίτσα	1.000
Διαμαντίνιας Δημ. Αντ.	1.000
Δάιντας Κων/νος	1.000
Καρατάσος Λάμπρος	1.000
Κόκκινος Επαμεινώνδας	2.000
Αναγνώστου Πηγούλα (Βρυά)	δολάρια 15
Παπαδοπούλου Καλ..	» 10

ΕΥΓΕΝΕΙΣ

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Για το σεμινάριο των δασκάλων από την Ανατ. Ρωμυλία, προσέφεραν στο Σύλλογό μας:

- Οι αδελφοί Φιλιππίδη έμποροι γιοι του αειμνήστου προέδρου του Συλλόγου μας Βασ. Φιλιππίδη (200) χιλιάδες δρχ.
- Η οικογένεια Δημ. Κασσανδρή και η κυρία Σοφία Γραμματικοπούλου που έλκουν την καταγωγή τους από την Παλιά Αγχιάλο (γένος Χρυσού) είκοσι (20) χιλιάδες δρχ.
- Οι Αγιορείτες ιερομόναχοι Καλλίνικος και Εφραίμ εκατόν είκοσι (120) χιλιάδες δρχ.

ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΠΟΥ ΠΕΤΥΧΑΝ ΣΤΙΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Γεωργαντζή Μαρία του Γεωρ. Φιλολογίας Ιωαννίνων, Γιαννάκη Ελένη του Δημ. Τοπογραφίας ΤΕΙ Αθήνας, Δάιντας Δημήτριος του Κων. Μηχανολογίας ΤΕΙ Καβάλας, Ιωάννου Βλαδίμηρος του Ν.κολ. Ηλεκτρολογίας ΤΕΙ Πάτρας, Καρανικόλας Χαράλαμπος του Δημ. Μηχανολογίας ΤΕΙ Ηρακλείου, Κολοκοτρώνης Ιωάννης του Χρήστου Φυσικοθεραπείας ΤΕΙ Θεσσαλονίκης, Κοντοβά Αθηνά του Αποστ. Νοσηλευτικής ΤΕΙ Θεσ)νίκης, Κυριά Αναστασία του Θεολόγου Νομικής Αθήνας, Κωστούλα Αργυρούλα του Στεφ. Μαιευτικής ΤΕΙ Αθήνας, Λέφας Κων/νος του Ευαγγ.Θερ. Καλ. Ανθ. ΤΕΙ Αθήνας, Μαιτζίου Στυλιανή του Δημ. Οικονομικών Επιστ. Θεσ)νίκης, Μηδείατης Νικόλαος του Σαββα Ζωηκής Παραγωγής ΤΕΙ Κοζάνης, Μπουσινάκη Μαρία του Ιωάν. Φιλολογία Θεσ)νίκης, Πορταρίτου Αικατερίνη του Κων/νου Φίλος. Κοιν. Σπουδ. Κρήτης (Ρέθυμνο), Ραφτοπούλου Ελένη του Ερμ. Κοιν. Εργασίας ΤΕΙ Αθήνας, Ρουπακιάς Χρήστος του Παν. Χημείας Θεσ)νίκης, Σαρακοβλής Απόστολος του Δημ. Φυσικής Παραγωγής Γεωργ. Π. Αθήνας, Τζουμμερκιώτης Χρήστος του Δημ. Τεχ. Υπαδ. Αεροπορίας (ΣΤΥΑ), Τιμπλαλέη Χαρίκλεια του Ευθ. Κοιν. Εργασίας ΤΕΙ Πάτρας, Φραγκούλης Δημήτριος του Παυλ. Φυσ. Αγωγής Αθλητ. Θεσ)νίκης, Χαλκιοπούλου Αθανασία του Ιωαν. Τοπογραφίας

ΤΕΙ Αθήνας, Ντούμα Δήμητρα του Θεοφ. Δασοπονίας ΤΕΙ Καβάλας (Δράμα) και Μπένου Άννα του Γεωργ. Γαλλικής Θεσ)νίκης.

Συγχαίρουμε τους νέους αυτούς και τους καθηγητές τους. Τους αξίζει έπαινος για τις φιλότιμες προσπάθειες που κατέβαλαν και έφτασαν στην επιτυχία. Τους ευχόμαστε να έχουν επιτυχίες και στα νέα τους καθήκοντα.

Από το 1986 κυκλοφορεί το βιβλίο του συμπατριώτη μας Γιάννου Διονυσίου «ΑΧΕΛΙΝΑ». Από τις λαϊκές παραδόσεις της Αγχιάλου. Περιλαμβάνει το γλωσσικό ιδίωμα, τα ήθη και έθιμα, την παραδοσιακή ζωή των Αγχιαλιτών και ιστορικές και άλλες αναμνήσεις από την Παλιά Αγχιάλο.

Μπορείτε να το βρείτε στο Βιβλιοπωλείο του Λευτέρη Λάζου στην Νέα Αγχιάλο ή στον ίδιο το συγγραφέα πάλι στη Νέα Αγχιάλο.

Τιμή 2.000 δραχ.

Από πέτσι κυκλοφορεί επίσης το βιβλίο του συμπατριώτη μας Θανάση Κιλμπασάνη «ΙΣΤΟΡΙΕΣ, ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ. Είναι γραμμένο στην Αχελινή διάλεκτο «ἄρχαρος ὁρσ' ἰωρητὶ ἰκκ. Είναι δυο βιβλία που δεν πρέπει να λείπουν από κανένα Αγχιαλίτικο σπίτι.

ΑΧΕΛΙΝΗ ΘΥΜΟΣΟΦΙΑ

Οι Αγχιαλίτες γέμισαν δύο νεκροταφία
κι οι ξένοι τα οικόπεδα επήραν με μανία.

Ιωάννης Δελιχάστας

ΑΧΕΛΙΝΕΣ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ

γκολογκάτζα (η) = Στάρι θρασμένο με νερομένο πετιμέζι. Έριχταν μέσα σταφίδες και μυρωδικά και το έτρωγαν με κουτάλι σαν γλύκισμα όταν νήστευαν. Ήταν υγιεινή τροφή.

κουσκούς (το) = Ζυμαρικό σαν τραχανάς φτιαγμένο στο χέρι με αλεύρι, νερό και πετιμέζι ή καμένο μούστο. Το ξέραιναν στον ήλιο και όταν ήθελαν να το φάγε το έβραζαν με νερό, όπως τον τραχανά. Τρώγεται σαν γλύκισμα.

αντετ' (το) = το έθιμο.

χουσάφια = Ξεραμένα κομμάτια φρούτων: κυδώνια, αχλάδια, μήλα, κορόμηλα, βερύκικα κ.λπ. Τα έβραζαν με σταφίδες, μυρωδικά και αραιωμένο μετιμέζι. Τα έτρωγαν με το κουτάλι. Άλλες φορές έτριβαν και μπουκιές ψωμιού μέσα. Ήταν πρώτης τάξεως νηστίσιμο φαγητό.

πόμνε σύζυλος — η — ο: έμεινε άφωνος, ξαφνιασθηκε. Η γυναίκα άμα είδε ντη ζαχαρένια κούκλα παν' στο κρεβάτ' κοιμμέν' στα δυο, πόμνε σύζυλη.

πε τ' αυτόνα, πε τ' αυτήνα: απ' αυτόν, απ' αυτήν. Άμα έρτετε να γιομίστε τα τσουδάλια τσουπρόχωμα να πάρτε πε τ' αυτήνα ντη στίδα.

πατάει μια κοστή ή το βαζ' στην κοστή: αρχίζει να τρέχει γρήγορα. Το βάζει στα πόδια. Μόλις το ελάφ' άκ'σε ντη φωνή της Μαρουλίτσας, πατάει μιν κοστή και φτάν' σαν αστραπή στο δέντρο. Ο άντρας άμα είδε να έρχεται ο δράκος το βαζ' στην κοστή να γλυτώσ'.

σ' έχω μια μαν': σε θύμωσα πολύ, είμαι οργισμένος μαζί σου. Η πεθερά έλεγε στη νυφ': «Σ' έχω μια μαν', που πήρες ντο γιο μ' και κάν'ς εσύ κουμάντο στο σπίτι μ'»

το τύπωσε: του εντυπώθηκε, το κράτησε στο νου του. Ο γουγός άμα άκ'σε για τα περιστερούδια το τύπωσε. Αύριο θα φάμε καλά, είπε μονάχος ντου.

να πατήσ' μια βροχή: Να πιάσει μια βροχή, να βρέξει πολύ. Η γριά ευχήθηκε: «Να πατήσ' μια βροχή να λυωσ' του γερ' το σπύτ'.

Πώς ιδρύθηκε ο Σύλλογός μας

Στη δεκαετία 1950-60 παρατηρήθηκε μεγάλη μετακίνηση πληθυσμών από την επαρχία προς την Αθήνα. Ήταν συνέπεια της ερήμωσης της υπαίθρου απ' τον πόλεμο και από τον Ζετή εμφύλιο που ακολούθησε και που πολλά δεινά προέβλεπε στη χώρα μας. Από τη Νέα Αγχίαλο παρατηρήθηκε έξοδος, κυρίως των νέων, προς τα αστικά κέντρα και καμιά 150ριά ήρθαν κι εγκαταστάθηκαν στην Αθήνα. Έτσι μαζί με τους Αγχιαλίτες, που ήσαν από παλιότερα εγκατεστημένοι στην Αθήνα, δημιουργήθηκε μια Αγχιαλίτικη παροικία, διασκορπισμένη όμως στην αχανή πρωτεύουσα. Όλοι οι συμπατριώτες ένοιωθαν την ανάγκη δημιουργίας ενός Συλλόγου, που θα χρησίμευε σαν κέντρο επικοινωνίας μεταξύ τους και με την γενέτειρα Νέα Αγχίαλο. Ήταν άλλωστε της μόδας τότε να ιδρύονται Σύλλογοι στην Αθήνα, από τους προερχόμενους από χωριά και πόλεις της Ελλάδας, γι' αυτό και το ανέκδοτο κάποιου που περπατώντας στην πλατεία της Ομόνοιας φώναξε «Πρόεδρε...» και αμέσως γύρω του τρεις-τέσσερες γύρισαν το κεφάλι προς αυτόν ερωτηματικά, γιατί τόσο πολλοί Πρόεδροι Συλλόγων υπήρχαν.

Ένα απόγευμα, άνοιξη 1966, βρέθηκαν στον κήπο του Μουσείου μια παρέα Αγχιαλίτες, οι: Τηλέμαχος Μαρκουλής, Γιάννης Θεοδωρίδης, Βασίλης Φιλίππιδης, Μίμης Καραγατολής, Θανάσης Μπεξεβανάκης, Τάσος Παρασκευόπουλος, Ευαγγελία Αργυροπούλου και μερικοί άλλοι, που αποφάσισαν την ίδρυση Συλλόγου Αγχιαλιτών στην Αθήνα. Τη σύνταξη του Καταστατικού του Συλλόγου και τη σχετική διαδικασία για την έγκρισή του από το Πρωτοδικείο Αθηνών ανέλαβε ο δικηγόρος Τάσος Παρασκευόπουλος, χωρίς αμοιβή βέβαια. Και απ' επος άμ' έργον, το Καταστατικό συντάχθηκε αμέσως, υποβλήθηκε στο Πρωτοδικείο και τον Ιούνιο του 1966 ο Σύλλογος των εν Αθήναις Αγχιαλιτών «η ΑΓΧΙΑΛΟΣ», ήταν αναγνωρισμένος επίσημα και καταχωρημένος στα Βιβλία του Πρωτοδικείου Αθηνών. Αυτά έγιναν πριν 28 χρόνια. Για την ιστορία παραθέτουμε τα ονόματα των 23 συμπατριωτών, που υπογράφουν το Καταστατικό του Συλλόγου και είναι τα ιδρυτικά του Μέλη:

1) Ιωάννης Επαμ. Θεοδωρίδης, κτηνίατρος, 2) Τηλέμαχος Μάρκου Μαρκουλή, κτηνίατρος, 3) Αναστάσιος Αναγνώστου Παρασκευόπουλος, δικηγόρος, 4) Βασίλειος Φιλίππου Φιλίππιδης, έμπορος, 5) Λάσκαρης Κων. Δάιντας, δημόσιος υπάλληλος, 6) Αθανάσιος Βασ. Μπεξεβανάκης, έμπορος, 7) Ευαγγελία Κυρ. Αργυροπούλου, ιδ. υπάλληλος, 8) Δημήτριος Προκοπίου Καραγατολής, έμπορος, 9) Παναγιώτης Βασ. Ασδεράκης, υπάλληλος ΟΤΕ, 10) Γεώργιος Κων. Μπουφίδης, πτηνοτρόφος, 11) Νικόλαος Ιλτσόπουλος, έμπορος, 12) Απόστολος

Μερτζανίδης, βοτέχνης, 13) Ιωάννης Σ. Καραντενίζης, φοιτητής, 14) Ζωή Ι. Κανάβα, 15) Γεώργιος Αθαν. Τριανταφυλλόπουλος, ιδ. υπάλληλος, 16) Μαρία Ανέστη Κακάνη, ξεναγός, 17) Γεώργιος Πασχάλης Μυόγλου, εργολάβος, 18) Νικόλαος Δημ. Γκανόγλου, έμπορος, 19) Ευανθία Ευαγ. Βασιλειάδου, 20) Απόστολος Κυρ. Αργυροπούλου, ιδ. υπάλληλος, 21) Κων. Π. Προκ. Καραγατολής, έμπορος, 22) Ηρακλής Αναγν. Παρασκευόπουλος, παιδίατρος, 23) Παναγιώτης Γεωργίου

Κόκκινος, καλλιτέχνης. Μερικοί απ' αυτούς δεν ζουν πιά, αλλά η αγαθή μνήμη τους μένει για πάντα.

Μέλη του Συλλόγου γράφτηκαν αμέσως γύρω στους εκατό Αγχιαλίτες της Αθήνας κι' έτσι η γένεση του Συλλόγου πραγματοποιήθηκε.

Για την ιστορία και τη δράση του Συλλόγου μας στα κατοπινά χρόνια θα γράψουμε άλλη φορά.

Τάσος Παρασκευόπουλος

Σεπτέμβριος 1994

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Από το 1988 καθιερώθηκε να γίνεται το σεμινάριο αυτό τους θερινούς μήνες στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας. Έρχονται από όλο τον κόσμο πνευματικοί άνθρωποι, φιλέλληνες κατά το πλείστον, για να διδαχθούν την ελληνική γλώσσα και να εμβαθύνουν στην ελληνική ιστορία και στον πολιτισμό μας.

Εφέτος συμμετείχαν περί τα εκατό άτομα από τριανταπέντε χώρες. Ανάμεσα σ' αυτούς και έξι νέοι άνθρωποι ελληνικής καταγωγής από την Ανατολ. Ρωμυλία της Βουλγαρίας, που θα χρησιμοποιηθούν σαν δάσκαλοι της Ελληνικής γλώσσας για τα παιδιά που θα θελήσουν να μάθουν ελληνικά στις πόλεις Αγχίαλο, Πύργο, Μεσημβρία και Σωζόπολη. Έτσι εξασφαλιστηκαν δάσκαλοι για τις πόλεις αυτές, οριστικά, μπορούμε να πούμε, πράγμα που μας απασχολούσε τα τελευταία χρόνια.

Πέρσι παρακολούθησαν το σεμινάριο αυτό δυο νέοι από την Παλιά Αγχίαλο, ο Βασίλης Αγωνίου και ο Χρήστος Σκουτζός. Τα έξοδα διαμονής τους τα είχε αναλάβει εξ ολοκλήρου ο Σύλλογός μας. Εφέτος ενεργήσαμε έγκαιρα και η συμμετοχή ήταν μεγαλύτερη, γιατί δήλωσαν και από άλλες πόλεις της Ανατ. Ρωμυλίας. Στη φετινή μας προσπάθεια βρέθηκε στο πλευρό μας, ηθικά και οικονομικά και ο αδελφός σύλλογος της Αθήνας: «Η Ένωση Ελλήνων Ανατ. Ρωμυλίας». Συμπαρασταθήκαμε όσο μπορούσαμε και οι δυο σύλλογοι, ιδίως οικονομικά, γιατί τα χρήματα που διέθεσε το Πανεπιστήμιο δεν κάλυπταν ούτε τις στοιχειώδεις οικονομικές ανάγκες των 40 ημερών που παρέμειναν οι άνθρωποι αυτοί στην Αθήνα.

Οι 6 νέοι από τη Βουλγαρία, έφτασαν στην Αθήνα στις 6 Ιουνίου και έφυγαν στις 29 Ιουλίου που τελίωσαν τα μαθήματα. Σε ειδική τελετή τους δόθηκαν ενδεικτικά της φοίτησής τους —40 ημερών— και δυο διδλία. Ένα λεξικό και ένα ιστορικού περιεχομένου. Ήταν μια θαυμάσια εκδήλωση με αξιολογούς ομιλητές. Όλοι υποσχέθηκαν τη συνέχιση του έργου για τη διάδοση της ελληνικής γλώσσας και ιστορίας ανά τον κόσμο.

Οι ελληνικής καταγωγής νέοι από την Ανατ. Ρωμυλία με όσα είδαν και άκουσαν στα ταξίδια, στις ξεναγήσεις και στα ειδικά

μαθήματα του σεμιναρίου έμειναν κατενθουσιασμένοι και υποσχέθηκαν ότι ο καθένας στην πόλη του θα κάνει ό,τι καλύτερο μπορεί για την ελληνόγλωσση διδασκαλία στα παιδιά και τη σωστή λειτουργία των συλλόγων Βουλγαροελληνικής φιλίας. Εμείς από την πλευρά μας τους ευχόμαστε αποδοτική δουλειά και πάλι θα τους συμπαρασταθούμε και θα τους βοηθήσουμε με διδλία και με ό,τι άλλο μπορούμε.

Δημοσιεύουμε παρακάτω την επιστολή που έστειλε το Δ.Σ. του Συλλόγου μας στο Πρώτο Συνέδριο Θρακών που έγινε στις φέρες Έβρου από 15-18.8.94.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΜΑΣ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΙ

Ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας, σύσσωμος και ολόψυχα συμπαρίσταται σ' αυτό το σπουδαίο Συνέδριο. Εύχεται πλήρη επιτυχία σ' όλους τους σκοπούς του αλλά και στις άοκνες προσπάθειες που συντείνουν στη σύγκληση του Α' Παγκοσμίου Συνεδρίου των Θρακών.

Λόγοι ανώτεροι των δυνάμεων αλλά και της θέλησής μας, μας αναγκάζουν ν' απουσιάσουμε αυτή την φορά.

Με ανυπομονησία θα περιμένουμε να διαβάσουμε και να διαδώσουμε τις εισηγήσεις των κ.κ. Συνέδρων.

Υποσχόμεθα όμως τη ζωντανή συμμετοχή μας στο Β' Συνέδριο!

Με Θερμούς Συμπατριωτικούς Χαιρετισμούς.

Ο Πρόεδρος
Δημ. Π. Καραγατολής
Ο Γεν. Γραμματέας
Αθ. Κιλιμπασάνης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Κάθε ΣΑΒΒΑΤΟ Βράδυ και από 21.30 (9.30 μ.μ.) μέχρι 22.00 (10 μ.μ.) στο Ραδιοφωνικό Σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδος, 89,4 FM, ομιλεί ο αντιπρόεδρος ε.α. ΒΟΥΛΟΥΤΙΑΔΗΣ ΚΩΝ., για θέματα της Δ. Θράκης μας.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

● Η Αγχιαλίτικη χορωδία με μαέστρο τον κ. Β. Παναγιωτόπουλο, εμφανίστηκε εκτός από τη Γιορτή του Κρασιού και στη Σούρπη του Αλμυρού όπου εντυπωσίασε, καταχειροκροτήθηκε και προκάλεσε ευμένεστατα σχόλια. Ελπίζουμε ότι θα συνεχίσει κι εφέτος τη δραστηριότητά της, πλουτίζοντας το ρεπερτόριό της και με παλιές καντάδες, πολύ αγαπητές στους Αγχιαλίτες.

● Το διδακτήριο του Λυκείου Νέας Αγχιάλου είναι έτοιμο και εντός των ημερών θα γίνονται τα μαθήματα σ' αυτό. Είναι ένα σύγχρονο οικοδόμημα, με όλες τις προδιαγραφές και τους χώρους που πρέπει να έχει ένα σημερινό διδακτήριο. Ευχόμαστε να στεγνώσει και να βγουν καθαρά και φωτισμένα μυαλά απ' αυτό για το καλό αυτής της πόλης.

● Παλιότερα στο γραφείο του Δημοτικού Σχολείου Νέας Αγχιάλου, ήταν ανηρτημένες και κοσμούσαν τους τοίχους οι φωτογραφίες των πρώτων Αγχιαλιτών δασκάλων, που δίδαν σ' αυτή την πόλη και συνέδεσαν τη ζωή και το έργο τους με το στέργισμα και την ανάπτυξη αυτής της πόλης. Του Μιχ. Τσιτσίνια, του Αδάμ. Καλιαντζέλογλου, του Παν. Διονυσίου κ.ά.

Πολλοί Αγχιαλίτες μας παραπονέθηκαν ότι οι φωτογραφίες αυτές δεν κοσμούν πια το γραφείο των Δημ. Σχολείων, πράγμα που διαπιστώσαμε και εμείς οι ίδιοι.

Νομίζουμε ότι οι σημερινοί διευθυντές και οι σύλλογοι των διδασκόντων πρέπει να ξανασκεφτούν τους λόγους για τους οποίους αποφάσισαν να απομακρύνουν αυτές τις φωτογραφίες κι ως ευαισθητοποιηθούν περισσότερο για τις καταξιωμένες προσωπικότητες αυτού του τόπου. Ίσως αναθεωρήσουν την απόφασή τους και επανατοποθετήσουν τις φωτογραφίες αυτές στη θέση που τους αξίζει, σημειώνοντας και την χρονική περίοδο που δίδαν.

● Όλοι ξέρουμε ότι στην Αγχίαλο υπάρχουν δυο δημοτικά σχολεία που λειτουργούν με θάρδιες γιατί δεν επαρκούν οι αίθουσες.

Ηδη άρχισε το χτίσιμο και δεύτερου διδακτηρίου στο πίσω μέρος του σημερινού εκεί που ήταν ο σχολικός κήπος. Την ανέγερση έχει αναλάβει ο Ο. Σ.Κ. Θα γίνει υπερσύγχρονο με δώδεκα αίθουσες και ανάλογους βοηθητικούς χώρους.

● Το Πρώτο Δημοτικό Σχολείο μετονομάστηκε σε «ΕΥΓΕΝΕΙΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ» προς τιμήν του επισκόπου Αγχιάλου Ευγενίου Καραβία. Την είδηση αυτή γνωστοποίησε στους γονείς των μαθητών ο διευθυντής του σχολείου κ. Κων. Δάιντας κατά τη μέρα της έναρξης των μαθημάτων και αναφέρθηκε με λίγα λόγια στην προσωπικότητα του Ευγενίου Καραβία.

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Από τον Αύγουστο, ίσως και πρωτότερα, άρχισαν οι ζυμώσεις για τις δημοτικές εκλογές στη Νέα Αγχίαλο. Έστερα από πολλές μεταβολές και συγγνώμεις κατέληξαν στα εξής τρία σχήματα:

1) **ΝΕΑ ΠΟΡΕΙΑ** — Ανεξάρτητη Δημοτική Κίνηση — **ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ** με υποψήφιο δήμαρχο το Γεώργιο Δράγνη.

Υποψήφιοι σύμβουλοι είναι: Αγγελίδης Λεωνίδας, Βίγλα -Ευλογημένου Καλλιόπη, Γαριφαλογιάννης Νικόλαος, Γκινίδης Ιωάννης, Δάιντας Κων. Κρύκων Ευαγγελία, Ιωάννου Στέλλα Κάρλος Δημήτριος, Κίτσιος Ιωάννης, Κωστόλας Δημήτριος, Μακρυγιάννης Βασίλειος, Μαστροπέτρος Δημήτριος, Μπασιδάκης Βασίλειος, Παπανδριανός Χρήστος, Πολυμενίδης Δημήτριος, Ρούσσας Ευάγγελος Σελάμης Ζαφείρης, Σπύρος Σπυρίδων, Τσακούμης Δημήτριος, Τσέλιος Ηρακλής, Τσιάνης Ευάγγελος, Τσουκαλά-Καρνοδατλόγλου Σουλτάνα.

Πάρεδροι συγυμνών: —Αγίου Γεωργίου: Τάκης Ηλιάς και Χριστόπουλος Δημήτριος. —Μεγάλης Βαλανιδιάς: Σακελαρόπουλος Κων. και Σακελαρόπουλος Κυράτσω. —Μαράθου: Νεμπί Μαρία και Νεμπί Νικόλαος.

2) **ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ** με υποψήφιο δήμαρχο τον Ιωάννη Αιμονιώτη.

Υποψήφιοι σύμβουλοι στο ψηφοδέλτιο αυτό είναι:

Βλάχος Ευάγγελος, Διαμαντίνας Ελευθέριος, Ερρινάκη Καλλιρρόη, Καμπούρης Κων. νος,

Κολοκοτρώνης Χρήστος, Κόνσουλας Αναστάσιος, Κουτσικούρης Νικόλαος, Κουφαλιδάκης Βασίλειος Μπόγκαμος Πολύβιος, Μπούτλας Ιωάννης, Ντουράνας Θωμάς, Ρίζος Σπύρος, Σαμακοβλής Απόστολος, Σαρμάνης Νικόλαος, Σκοτεινός Χρήστος, Τζάνου Απόστολος, Τόλιας Θεόδωρος, Τσιλαράκη Σοφία, Χαντής Αθανάσιος.

Υποψήφιος πάρεδρος του οικισμού Μεγ. Βαλανιδιάς: Αιμονιώτης Ιωάννης.

3) **ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΑΝΑΝΕΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ** με υποψήφιο δήμαρχο τον Παύλο Δημόπουλο. Υποψήφιοι σύμβουλοι είναι:

Αποκρεμωτής Ιωάννης, Βλαχόπουλος Γεώργιος, Βοδενιώτης Δημήτριος, Γκανάτσου Παρασκευή, Ερρινάκη Σμαράγδα - Αποστολία, Καβδαβιάς Χαράλαμπος, Καραπατάκης Ηλίας, Καταραχιάς Ιωάννης, Λύτρας Γεώργιος, Μόσδρομος Γεώργιος, Μπόγκαμος Αικατερίνη, Μπούτλας Ανδρέας Παγγαλός Μιχαήλ, Παπαγεωργίου Αναστάσιος, Σαρμάνης Μιχαήλ, Στάσιος Νίκος, Σταντσούρης Στυλιανός, Σωτηρόπουλος Βάιος, Τζανής Νικόλαος, Τζοτζόλας Ιωάννης, Φούργαρης Ιωάννης.

Υποψήφιοι πάρεδροι οικισμών: —Αγίου Γεωργίου: Καμπύλη Αναστασία.

—Μαράθου: Τσαντός Ηλίας. —Μεγ. Βαλανιδιάς: Κεφαλά Αμαλία.

Στείλατέ μας ό,τι θέλετε προς δημοσίευση. Οι στήλες μας είναι στην διάθεσή σας.